

इदं पुस्तकं भावनगरस्थ
लल्लुभाई-तनून-गुलाबचन्द्रेण
स्वकीय "आनन्द प्रिन्टीग प्रेस"
नाम्नि मुद्रणालये मुद्रितम् ।

भावनगरीय-श्री जैन
आत्मानन्दमभाकार्याधिकारिणा
गांधी त्रिभुवनदामात्मनेन
वसुभदामेन प्रकाशितम् ।

॥ न्यायांभानिधि-श्रीमद्विजयानन्दसूतिः ॥

जन्म १८९६

वर्ग १९५६

थय निवेदनम् ।

इदं हि चन्द्रसूर्यादिमण्डलगनानेकवनकव्यताप्रधानं सान्वयो-
निधेयमभिधानं नवनवतिगाथापरिमितं मण्डलप्रकरणं नाम प्रकरणं
सोपज्ञकालीनमन्दमतीनामेकत्र मण्डलविचारसागनिशामूनां भव्यसत्त्वानां
तदवबोधाय स्वम्भूतये च जीवानां वाभिगमादिसूत्रगाथाभिः सृष्ट-
रगगनाङ्गुणदिनमणिश्रीमन्मुनिचन्द्रमूरिविचितममयपदसविचार-
कृतवगाथाभिः एवकष्टयगागममकीर्णकगतविमकीर्णमृतमण्डलविचारले-
शाधारविरचितनवीनगाथाभिश्च श्रीमता पण्डितविनयकृष्णलेन मङ्गुनि-
तमित्यस्य प्रकरणस्य प्रान्तगाथाव्याख्यानतः प्रकटमेव ।

अस्य प्रकरणस्योपरि वाचकवर्गस्य सुखावबोधाय निवारणम्—उ-
पाङ्गु—प्रकरणदिगतमण्डलविचारानुसरणमीलाऽतीवस्पष्टतरव्याख्याना
अनेनैव पण्डितप्रवरेण सोपज्ञा कृत्तिरपि लिखितेत्यस्य प्रशस्तिगठहि-
तीयकाव्येन स्पुष्टमेवावधीयते ।

सोपज्ञकृत्तिर्युतस्यास्य प्रकरणस्य विनिर्माता कदा कनमं महीमण्डलं
मण्डयामास ! इति निज्ञप्ताया जातायां प्रस्तुतप्रकरणस्य प्रशस्तिगलेन—

“ गुरुतमन्तगणपुञ्जसूयां श्रीविनयसेनमूर्तिन्दा ।

श्रीमदकम्बरनगरविहितप्रवटप्रमोदा ये ॥ १ ॥

तेषां मिश्रुना कृत्तिः सोपज्ञा ध्यरचि विनयकृष्णलेन ।

मूलवमस्तारपुरे करवागरमेन्दु १६९२ मितवर्षे ॥ २ ॥”

अथ निवेदनम् ।

इदं हि चन्द्रसूर्यादिमण्डलगतानेकवक्तव्यताम्रधानं सान्ध्याभिपेक्षाभिधानं नवनवतिगाथापरिमितं मण्डलप्रकरणं नाम प्रकरणमांशेनकालीनमन्दमतीनामेकत्र मण्डलविचारसारनिज्ञासूत्रां मध्यसन्धानां तदवसोपायं स्वम्भृतये च र्जावार्जायाभिगमादिमुप्रगाथाभिः पृष्ट-
मण्डलगतानामण्डलदिनमणिश्रीमन्मृनिगन्मूरिविरचितमममण्डलविचार-
कुलकागाथाभिः एवमप्युपगागमप्रकीर्णकगतविप्रकीर्णभूतमण्डलविचारमे-
शाधारविरचितनवीनगाथाभिश्च श्रीमता पण्डितविनयशुश्रूषेण सप्तलि-
तमित्यस्य प्रकरणस्य प्रान्तगाथाध्याप्यानतः प्रकटमेव ।

अस्य प्रकरणस्योपरि पाचक्यगंस्य मुखावसोपायं निनागम—उ-
पाङ्ग—प्रकरणादिगममण्डलविचारानुमरणशीलाऽतीवस्फुरत्तरध्याध्याना-
नेनैव पण्डितप्रवरेण स्वोपज्ञा वृत्तिरपि लिखितेत्यस्य प्रशस्तिगतहि-
तीयकाव्येन स्फुटमेवावसीयते ।

स्वोपज्ञावृत्तिपुनर्म्यास्य प्रकरणस्य विनिर्माता कदा कनमं महीमण्डलं
मण्डयामाम ! इति निज्ञायायां मातायां प्रस्तुतप्रकरणस्य प्रशस्तिगतेन—

“ गुरुमततगणशुष्करमूर्त्याः श्रीचित्रपतेनगुरीन्द्राः ।

श्रीमद्वक्तव्यस्वरविदितप्रबलममोदा ये ॥ १ ॥

तेषां निशुना वृत्तिः स्वोपज्ञा ध्यरवि विनयशुश्रूषेण ।

मूलप्राणादपुरे करवाणरमेन्दु १६९२ मितवर्षे ॥ २ ॥”

इत्यनेन काव्यद्वयेन तथा ..

तिकाभकरणवृत्तिगतेन—

“ श्रीतपगणगगनाङ्गणसूरश्रीविजयदेवसूरीणाम् ।

विनियोगाद् वृत्तिरियं विनिर्मिता विनयकुशलेन ॥ १ ॥ ”

इत्येतत्काव्येन च श्रीमद्विजयसेनसूरिश्रीविजयदेवसूर्योः समान-
कालवर्तित्वेन विक्रमार्कायद्विपञ्चाशदधिकषोडशशताब्दद्यां
रणवृत्तिविरचितत्वेन च श्रीमतो विनयकुशलस्य सत्तासमयोऽपि नि-
विवादं विक्रमीयसप्तदशशताब्दद्यामेव निश्रीयते ।

अनन्तरोक्तग्रन्थव्यतिरिक्तो ज्योतिश्चक्रविचारनामा ग्रन्थः
श्रीमता विनयकुशलेन कृतोऽस्तीति श्रूयते परं न समासादि ।

अस्य प्रकरणस्य मुद्रणे द्रव्यसाहाय्यं भावनगरवास्तव्यश्रीमा-
लिङ्गातीय-श्रेष्ठि-माणिक्यचन्द्र-तनून-उज्ज्वली इति नाम्ना कृतम् ।
तदस्यैतत्कार्यं प्रसंगार्हम् ।

एतस्य संशोधनसमये प्रवर्तकश्रीमत्कान्तिविजयपुस्तकसंमहो-
नय्ये अनतिशुद्धे पुस्तके समुपलब्धे ।

यप्यनन्तरोदितपुस्तकद्वितयापारेण सावधानतया संशोधन-
मन्त्रि तत्प्राप्यत्र दृष्टिदोषेण कचनाशुद्धिरवशिष्टा भवेत्तत्र संशोध्य
मात्रेण धीर्धनैरिति प्रार्थयते—

सचरणाभधारीकः

चतुरविजयः ।

॥ अहम् ॥

संस्कृत-विश्वकोषः

भूमिदू-विनयबुशलविरचितरघोपज्ञपुत्तिसङ्कलितं

मण्डलप्रकरणम् ।

— 33 —

अथैवमिदं ज्ञानं जगत्, निश्चयानिश्चयार्थं देशकम् ।

अष्टादशविंशत्यस्य, तर्हि कृति सुबोधिताम् ॥ १ ॥

अन्यत्र ग्रन्थेषु विमलगाभिहितानि चन्द्रादिमण्डलादिबिचारानि
 वैभवाग्र संश्लेषेण तद्विचाराभिधिमया मण्डलप्रकरणाभिधानस्य ग्रन्थस्ये-
 कामायां ग्राथामाह -

ययमिष र्वाशिक्षिदं, भवमंडलममयद्वयपरिमुक्तं ।

चंद्रादमंडलाई-विभारलवमुदस्मिन्नामि ॥ १ ॥

पञ्चमि० । श्रीशिवगतिनेन्द्र 'प्रणम्य' नम्रा, विलक्षणं बीजम् ? भवनगङ्गाप्रमगम्य यद्गुप्तं तेन परिमुक्तं-गहितं, चन्द्रादिमण्डलादिवि-
चारलेखमुद्दिग्यानि, जीवाभिगमापागमादिति शेषः । इह चन्द्रादयः
पञ्च-चन्द्र १ सूर्य २ मह ३ नक्षत्र ४ तारका ५ रुपा, ते

राश्या-हे एतौ चन्द्राणां हे च मूर्धाणामेकान्तगिरे । एकेका च
 पंक्तिर्भवति षट्षष्टिषट्षष्टिचन्द्रमूर्धमद्वया । तद्भावनो वेदम्-एकः कित
 मूर्धो नक्ष्त्रद्वये मेरोर्दक्षिणभागे चारं चरन् दत्ते एक उत्तरभागे । तथा
 एक्ष्मश्रममा मेरो पूर्वभागे एषोऽपरभागे । तत्र यो मेरोर्दक्षिणभागे मूर्ध
 श्चरं चरन् दत्ते तन्ममश्रेणिष्ववस्थितौ द्वौ दक्षिणभागे एष मूर्धो लवण
 ममुद्रे, षट् धातकीस्पर्शे, एकविंशति कालोदे, षट्त्रिंशदभ्यन्तरपुष्करार्द्धे
 इत्यस्या मूर्धपंक्ती षट्षष्टि मूर्धो । तथा यो मेरोरुत्तरभागे मूर्धश्चरं चरन्
 दत्ते तस्यापि ममश्रेण्या व्यवस्थितौ द्वौ मूर्धो उत्तरभागे लवणममुद्रे,
 षट् धातकीस्पर्शे, एकविंशति कालोदे, षट्त्रिंशदभ्यन्तरपुष्करार्द्धे
 इत्यस्यामपि मूर्धपंक्ती सर्वमद्वयया षट्षष्टि मूर्धो । तथा यो मेरोः
 कित पूर्वभागे चारं चरन् दत्ते चन्द्रमन्ममश्रेणिष्ववस्थितौ पूर्वभागे
 द्वौ चन्द्रमर्मा लवणे, षट् धातकीस्पर्शे, एकविंशति कालोदे, षट्-
 त्रिंशदभ्यन्तरपुष्करार्द्धे इत्यस्या चन्द्रपंक्ती सर्वमद्वयया षट्षष्टिश्रन्द्र-
 मम । एवं यो मेरोरपरभागे चन्द्रमन्ममश्रेणिष्ववस्थितौ पंक्ती षट्षष्टि-
 श्रन्द्रममो वेदितव्या । ग्राह्यताऽमे विलोक्या ॥ ४ ॥ अथ नक्षत्राणां
 पंक्तिस्वरूपमाह -

छप्पभं पंतीभ्यो, नक्षत्राणां तु मण्डलोलगमि ।

द्यावद्दी द्यावद्दी, होर् इक्षिकिया पंती ॥ ५ ॥

छप्पल ० । नक्षत्राणां मनुष्यलोके सर्वमद्वयया षट्षष्ट्याशतपङ्क्तयो
 भवन्ति । एकेका च पंक्तिर्भवति षट्षष्टिषट्षष्टिचन्द्रमूर्धपरिमाणा इत्यर्थः ।
 अतएव-विज्ञासिन्न नक्ष्त्रद्वये दक्षिणतोऽर्द्धभागे एकस्य दशितः परि-

दक्षिणानि त्रीणि शतानि योजनानां ११०, उभयोर्मन्त्रे दक्षाधिकानि पञ्चशतानि योजनानामष्टचत्वारिंशत्कृपाष्टिभागा योजनस्य ५१० १/२ । नक्षत्राणामपि चारशेऽत्रमेतदेव, सर्वाम्यन्तरमवेष्टाहमण्डलयोः परस्परं दक्षाधिकपञ्चशतयोजनप्रमाणान्नगन्त्योक्तञ्चानु । ग्रहणां तारकाणां च चारशेऽत्रविष्कम्भमानं ध्यात्वा शास्त्रेषु नोपलभ्यत इति ॥ ८ ॥ अथ मण्डलेषु चन्द्रयोः सूर्ययोश्च संख्याज्ञापनपूर्वकं प्रत्येकं कति मण्डलानि भवन्तीत्याह—

इह दीवे दुमि रवी, दुमि च चंदा सया पयासंति ।

पुलसीसयमंगेसि, मंडलमग्नेसि पभरस ॥ ९ ॥

इह दिवे० । ' इह ' अस्मिन् मण्डलेषु द्वौ सूर्यौ द्वौ च चन्द्री सदा मकाशयत । तत्र ' एगेसि ' ति प्रथमोद्दिष्टयो रव्योश्चतुरशीत्यधिकं शतं मण्डलानि भवन्ति । ' अलेसि ' ति पश्चादुद्दिष्टयोश्चन्द्रयोः पञ्चदश संख्याकानि भवन्ति । नक्षत्रमण्डलानि चाष्टौ मन्त्रि, तत्स्वरूपं नक्षत्राधिकारे भावयिष्यते ॥ ९ ॥ अथ सूर्यमण्डलानां मिथश्चन्द्र-मण्डलानां चान्तराणि कियत्प्रमाणानीत्याह—

दो ओम्भणंतराई, घराण ससीण पंचर्तीसा य ।

सीसमिगसट्टिभागा, चउरो तस्सचभागा य ॥ १० ॥

दो नोभणं० । सूर्यमम्बन्धिना मण्डलानामन्तराणि द्वे योजने योजनद्वयप्रमाणानीत्यर्थः, एवंविधान्यन्तराणि सूर्ययोस्तुल्यशीत्यधिकशत-संख्याकानि भवन्ति । चन्द्रमम्बन्धिना मण्डलानामन्तराणि पञ्चत्रिंश-योजनानि त्रिंशत्कयोजनम्येकपट्टिभागा एकम्येकपट्टिभागस्य सप्तभागा

क्रियन्ते तादृशाश्चत्वारो भागाश्च ३९३० ४, एवंविधान्यन्तराणि
 चन्द्रयोश्चतुर्दश । तेन जम्बूद्वीपे द्वयोः सूर्ययोश्चन्द्रयोश्च दक्षिणो-
 त्तरायणे कुर्वतो प्रतिदिनभ्रमिशेत्रलक्षणानि निजविम्बप्रमाणविष्कम्भानि
 मण्डलानि यथाक्रमं सूर्ययो १८४ चन्द्रयोः पञ्चदश १९ भवन्ति ।
 तेषां मण्डलानामन्तरालमहितानां विष्कम्भक्षेत्रमानम्-९१० ४६ ।
 तथाहि-सूर्यस्य चतुर्गतीत्यधिकं शतं मण्डलानाम्, अन्तराणि त्र्यशी-
 त्यधिकं शतम् १८३, एषा विष्कम्भमानं द्वे द्वे योजने, ते च त्र्यशी-
 त्यधिकशतेन गुण्यन्ते जातानि षट्षष्ट्यधिकानि त्रीणि शतानि ३६६ ।
 ये च सूर्यमन्वन्धिनोऽष्टचत्वारिंशदेकषष्टिभागा ४६ ने चतुर्गतीत्यधिकेन
 शतेन गुण्यन्ते जातान्यष्टाशीतिशतानि द्वात्रिंशदधिकानि ८८३२, तेषां
 योजनानयनार्थं एकषष्ट्या भागे हने लब्धं चतुश्चत्वारिंश योजनशतं
 शेषा अष्टचत्वारिंशच्चैकषष्टिभागा योजनस्य १४४६६, एतत्पूर्वराशी
 क्षितं जातं च यथोक्तमानम् २१०१६ । चन्द्रस्य तु मण्डलविष्कम्भः
 षट्षष्ट्याशदेकषष्टिः भागा योजनस्य, ते १, पञ्चदशगुणिता जाताः
 ८४०, तेषां योजनानयनार्थमेकषष्टिभागहर्णे लब्धा १३ शेषा ४७
 स्थिता । मण्डलान्तराणां च प्रत्येकं विष्कम्भमानं पञ्चत्रिंशद्योजनानि
 त्रिंशदेकषष्टिभागा योजनस्यैकषष्टिभागस्य च मन्त्रधा द्विगुणस्य च-
 त्वाग्रे भागा ३९३० ४, पञ्चत्रिंशच्चतुर्दशगुणिता जातानि ४९०
 योजनानि, त्रिंशद्भागाश्चतुर्दशगुणिता जाताः ४२०, मन्त्रधा द्विगुणस्य
 चत्वाग्रे भागाश्चतुर्दशगुणिता जाताः षट्षष्ट्याशन्, ते मन्त्रभिटेना लब्धा
 १३०, ते च चतुर्दशतद्विंशती क्षिता जाताः ४९८ ते
 षा हता लब्धानि योजनानि मन्त्रेणैक एकषष्टिभागः

स्थितः ७१, पूर्वोक्तानि योजनानि १३ तथा ४९० तथा ७, सर्वेषां
कीर्त्तने मातानि योजनानि ६१०, शेषभागा १ तथा ४७, उभयो-
र्कीर्त्तने ४६ स्थिता इति । इदं चारुशेखरकपालविक्रमभमानम् ॥१०॥
अथ कति मण्डलानि द्वापे कति च निषधे लयले च कति सूर्यचन्द्र-
योर्भवन्तीति साधारण्येनाह

मंततमंतरमेघं, रवीण परमद्विमंडला दीवे ।

तत्प विसृष्टी निसृष्टे, त्रिषि अ बाह्वाह तस्मेव ॥ ११ ॥

चंदारं निसृष्टे पि अ, मंडल पण गुरुवर्णसि दीसंति ।

सेसाहं मंडलाहं, दोण्ड वि जलाहिस्म मज्झमि ॥ १२ ॥

मंतत० । 'मंतत' सर्वकाल 'एतत्' पूर्वोक्तं सूर्ययोश्चन्द्रयोश्च
मध्ये प्रविशतोर्बहिर्निगच्छतोश्च मण्डलानां परम्परमन्तरं ज्ञेयम् । तत्र
गव्योः पञ्चषष्टिमण्डलानि जम्बुद्वापे । तत्रापि द्वावर्तिर्निषधपर्यन्ते श्रीणि
च तस्य बाह्याणाम्, इदं तु श्रीमुनिचन्द्रमूर्तिभिरुक्तम् । समवायाङ्ग-
वृत्तां त्रिषष्टिस्थाने- "जम्बुद्वापस्य पर्यन्तिमेऽसीत्युसरे योजनशते पञ्च-
षष्टिर्भवन्ति, तत्र निषधपर्यन्ते नीलवत्पर्यन्ते च त्रिषष्टिः सूर्योदयाः सूर्य-
मण्डलानीत्यर्थः, तदन्ये तु द्वे जगत्या, शेषाणि तु लयले" इत्युक्तमस्ति ।
महद्वर्णावृत्तादावपि "त्रिषष्टित्रिषष्टिमण्डलानि निषधनीलवतोः, द्वे द्वे
हरिपर्यङ्कोन्मादौ ।" तन्मन्त्रवचं सर्वविद्वद्भ्यम् ॥ ११ ॥ तथा-चंदा० ।
चन्द्रयोर्निषधनीलवन्तपर्यन्तं एव पञ्च मण्डलानि गुरुवर्णसि दृश्यन्ते,
शेषाणि मण्डलानि द्वावर्गपि जगधी ११९ सूर्यस्य दश १० चन्द्रस्य
च भवन्ति । तत्राप्ययं विरोधः - १-२-३-४-५-११-१२-१३-
१४-१५ एतानि चन्द्रमण्डलानि सूर्यस्यापि साधारणानि । अथ ८-

स्थितः ७१, पूर्वोक्तानि योजनानि ११ तथा ४९० तथा ७, सर्वेषां
मीलने जानानि योजनानि ९१०, शेषभागाः १ तथा ४७, उभयो-
मीलने ६६ स्थिता इति । इदं चारुशेखरप्रसादविजयभमानम् ॥१०॥
अथ क्वनि मण्डलानि द्वापे कति च निषधे लवणे च कति सूर्यचन्द्र-
योर्भवेन्तीति गाथाद्वयेनाह

संततमंतरमेधं, रवीण परमाद्विमंडला दीपे ।

तस्य विसद्वी निमटे, त्रिणि अ बाह्य तस्सेव ॥ ११ ॥

चंद्राणं निमटे वि अ, मंडल पण गुरुवणमि दीसंति ।

सेसां मंडलां, दण्ड वि जलहिस्म मज्झमि ॥१२॥

संतत० । 'संतत' सर्वशाल 'एतत्' पूर्वोक्तं सूर्ययोश्चन्द्रयोश्च
मध्ये प्रविशतोर्बहिर्निगच्छतोश्च मण्डलानां परम्परान्तरं ज्ञेयम् । तत्र
गद्यो पद्यपटिमण्डलानि सम्बद्धापे । तत्रापि द्वापटिर्निषधपर्वने त्रीणि
च तस्य बाह्यायाम्, इदं तु श्रीमुनिचन्द्रमृगिभिरुक्तम् । समवायाङ्ग-
वृत्तां त्रिपटिस्थाने "सम्बद्धापस्य पर्यन्तिमेऽतीत्युत्तरे योजनगते पद्य-
पटिर्भवन्ति, तत्र निषधपर्वने नीलवन्पर्वने च त्रिपटिः सूर्योदयाः सूर्य-
मण्डलानीत्यर्थः । तदन्ये तु द्वे जगत्यां, शेषाणि तु लवणे" इत्युक्तमस्ति ।
सहृद्वीवृत्तादावपि "त्रिपटिर्त्रिपटिमण्डलानि निषधनीलवतोः, द्वे द्वे
रग्विषकोत्थादौ । " सतम्यत्वं सर्वविदेष्टम् ॥ ११ ॥ तथा-चंद्रा० ।
चन्द्रयोर्निषधनीलवन्तपर्यन्तं पद्य पद्य मण्डलानि गुरुपदेशे दृश्यन्ते,
शेषाणि मण्डलानि द्वयोरपि जलार्धा ११९ सूर्यस्य दश १० चन्द्रस्य
च भवन्ति । तत्राप्ययं विशेष — १-२-३-४-५-११-१२-१३-
१४-१५ एतानि चन्द्रमण्डलानि सूर्यस्यापि साधारणानि । यत् ६-

योजनानां १०१९ शेषा भागाः ४५, तच्च यदा चन्द्रप्रथममण्डलवि-
ष्कम्भे ९९६४० योजनरूपे क्षिप्यन्ते तदा सर्वदाहो मण्डले द्वयो
श्चन्द्रयोर्मिथोऽन्तरं योजनानि १००६९९४५ । तत्परिधियोजनानि
३१८३१९ किञ्चिदुनानि ॥ तथा सर्वभ्यन्तरे मण्डले द्वयोः सूर्ययो
र्मिथोऽन्तरं योजनानि ९९६४०, तत्परिधियोजनानि ३१९०८९ कि-
ञ्चिदधिकानि । द्वितीयादिमूर्ध्वमण्डलेषु प्रतिमण्डले विष्कम्भवृद्धियोज-
नानि ९३५ । तत्परिधियोजनानि १७३६, यत्र पञ्च एकगष्टा गुणि-
ताः पञ्चत्रिंशत्सहिताश्च ३४०, ते वर्गिता दशगुणिताश्च जाता
११९६०००, एतद्वानां करणीकरणे १०७९ आगताः, शेषाः ३७९
स्थिताः, आगतानां ६१ भागहरणे १७३६ । अयं परिग्रहो यदि सूर्य-
स्य प्रथमादिमण्डलपरिग्रहे क्षिप्यन्ते तदा द्वितीयादिमूर्ध्वमण्डलपरिधि-
प्रमाणमागच्छति । अत्रापि विष्कम्भवृद्धिधानयनोपायो यथा—सूर्यस्य
मण्डलान्तरं योजने द्वे, सङ्ख्यगुण्यं चत्वारि, सूर्यविमानं स्वष्टचत्वारि
शद्भागमितम्, सङ्ख्यगुणं वण्णवतिर्भागाः, तेषामेकगष्टा भागैरेकं योजनं,
तच्चतुर्षु क्षितं ज्ञातं योजनपञ्चकं शेषा पञ्चत्रिंशद्भागा ९३५, एतच्च
अप्यशीत्यधिकशतेन गुण्यते ज्ञातं योजनानां विंशत्युत्तरं महत्तमम् १०६०,
तच्च सर्वभ्यन्तरमण्डलविष्कम्भे ९९६४० रूपे मील्यते तदा सर्व-
दाहो मण्डले द्वयोः सूर्ययोर्मिथोऽन्तरं १००६६० भवति । तत्परि-
धियोजनानि ३१८३१९ । चन्द्रयोरिव सर्वभ्यन्तरे सर्वदाहो च मण्ड-
ले सूर्ययोरप्यवभाषमाणमवमेयम् । नवरं चन्द्रस्य सूर्यपेक्षया चोदण
भिरैकगष्टभागैर्गुणमन्तरम्, यत्र एकोऽपि चन्द्रोऽष्टावैकगष्टभागान्
सूर्याभ्यन्तरमाक्रामति, एकमपरोऽपि तन्ममभ्रणित्यं, तत्र चोदणमि-

कदाचन शिरोहात इति

ॐ नमः शिवाय

ॐ नमः शिवाय

वावट्टि पुण्यरूपा, तेवीमं अंसगा य बोधव्या ।

दो चय इक्ष्वासा, छेओ पुण नेमि बोधव्यो ॥ २३ ॥

भावट्टि० । चन्द्रम्यैकैकमण्डले भ्रमिकालं ' द्वापट्टि' पूर्णरूपाणि
पुणां द्वापट्टिमुहूर्ता इत्यर्थः । त्रयोविंशतिगुणाश्चक्य मुहूर्तेम्यैकविंशत्य-
धिकशतद्वयभागरूपा बोधव्या ६७२१, एतावत्कालप्रमाणं चन्द्रम्यै-
कैकमण्डले परिभ्रमतो लगति । अत्राशम्बररूपं मृत्रेणवाह- ' छेओ ' ति
छेदो-विभजनाद् पुनः ' तेषा ' मुहूर्तानामेकविंशत्यधिकशतद्वयरूपो
बोधव्यः ॥ २३ ॥

एण य मइअव्वो, मंडलरासी हविज्जं लद्धं ।

सा सोममुहुत्तगई, तहिं तहिं मंडले निअमा ॥ २४ ॥

एण० । ' एतेन च ' अनन्तगेक्तगशिना द्वापट्टिमुहूर्तादिरूपेण
मण्डलपरिधिराशिर्भक्तव्य, भक्ते सति भवेद्यद्वब्धं मा सोमम्यैकैक-
मुहूर्ते गतिर्भवति तस्मिन् तस्मिन् मण्डले नियमात् । भावना यथा-
सवर्णनार्थं द्वापट्टिमुहूर्ता एकविंशत्यधिकशतद्वयगुणा क्रियन्ते, जात
१३७०२, उपरितनांशास्त्रयोविंशति शिष्यन्ते जातानि त्रयोदशमह-
साणि पञ्चविंशत्यधिकानि मत्तशतानि १३७२९, चन्द्रम्यै सर्वाभ्य-
न्तरमण्डलपरिधियोजनानि ३१९०८९ रूप, मोऽपि २२१ गुण-
क्रियन्ते जातः षट्को नवकः षट्कस्त्रिकश्रतुष्क षट्क षट्को नवकश्च
ति-६९६३४६६९, अग्न्य राशेः पूर्वोक्तेन त्रयोदशमहसपञ्चविंशत्य-
धिकमत्तशतप्रमिताद्धेन १३७२९ भागहारे लब्धानि योजनानि ९०७३
अंशाः ^{७७४६} २७७३६, एषा चन्द्रम्याभ्यन्तरमण्डले मुहूर्तगतिः । द्वितीये

चन्द्रमण्डले परिधियोत्तनानि ३१९३१९, मोऽपि ६२१ गुणितो
 मानः षट्को नवकः षट्कोऽष्टकः पञ्चकश्चतुष्कः नवको नवकश्चेति
 ६९६८९४९९, अय्य राशेः पूर्वोक्तेन १३७२९ राशिना भागे लब्धा-
 नि योननानि $९०७७ \frac{३१३४}{१४३१९}$, एषा द्वितीये मण्डले चन्द्रम्यैकमुहूर्तं
 गतिः । एवं मण्डले मण्डले परिधिवृद्ध्या पूर्वपूर्वापेक्षया मुहूर्तगतिप्र-
 माणं प्रतिमण्डलं द्विष्टिद्वनपादोनचतुर्विंशतिवृद्ध्या तावन्नेयं यावन्मव-
 बाह्यं मण्डलम् । तत्र च परिधियोत्तनानि ३१८३१९, अयमपि २२१
 गुणितो मानः सप्तकं शून्यं त्रिकश्चतुष्कः सप्तकः षट्कः एककः पञ्च-
 कश्चेति ७०१४७६१९, अय्य राशेः १३७२९ भागे लब्धानि यो
 जनानि $९१२९ \frac{१९३०}{१३३२९}$, एतावती सर्वबाह्ये मण्डले चन्द्रम्य प्रतिमु-
 हूर्तं गतिः ॥ २४ ॥ अथ सूर्यस्य मुहूर्तगतिकरणमाह—

मंडलपरिपरसी, सद्दी मइम्यि होइ जं लदं ।

सा घरमुहुषगई, तहिं तहिं मंडले निघमा ॥ २५ ॥

मंडलपरि० । सूर्यस्य मण्डलपरिधिगतिं षट्पद्या ६० भज्यते,
 भक्ते मनि यत्तत्त्वं भवति सा सूर्यम्यैकमुहूर्तगतिर्भवति तत्र तत्र
 मण्डले नियमान् । अत्र मण्डलपरिपरगते षट्पद्या भागकयनान्मण्डलध्रु-
 विकालस्य षष्टिमुहूर्तप्रमाणता ज्ञेया । भावना यथा—सूर्यस्य सर्वाभ्यन्तरे
 मण्डले परिधि ३१९०८९, तस्य मण्डलध्रुमिमुहूर्ताङ्गेन षट्पद्या ६०
 भागे लब्धानि ९२९१ $\frac{१९३०}{१३३२९}$, एषा सर्वाभ्यन्तरे मण्डले सूर्यस्य प्रतिमुहूर्तं
 गतिः । पूर्वपरिधी सप्तदशमपेक्षेऽन्ते षट्कं समायाति, तेन पञ्चत्रि-
 षष्टिमुहूर्तानां परिधेर्गतिवतायाश्च समाजने एकं योजनं भवति, तत्र

मयणेनार्थं मज्जपट्ठपिकित्तनयगुणा क्रियन्ते मानं ५१६५३,
उपरितनानामंशानां च धेपे मानान्येकविंशतिमहत्माणि नवशतानि
षट्पञ्चपिकानि २१९६०, मर्याभ्यन्तरे नक्षत्रमण्डले परिधि ३१५०८९,
म च ३६७ गुण क्रियन्ते- एकक, एकक, पञ्चक, षट्क, षट्क, मज्जक,
षट्कः षट्कस्त्रिकश्चेति ११५६३७६६३, अयम् पूर्वण २१९६०
भागं लब्धानि योननानि पञ्चमहत्माणि षट्पञ्चपिकं हे च शते
एकस्य योननस्य चैकविंशतिमहत्माणि षट्पञ्चपिकानि नवशतानि भागाः
क्रियन्ते तत्संबन्धिनोऽष्टादशमहत्माणि त्रिपञ्चपिकं हे च शते भागाः
५२६५ $\frac{१८९१३}{३१५०८९}$, एतावती प्रतिमुहूर्तं मर्याभ्यन्तरे मण्डले वर्तमानानां
मभिनिदादिद्वादशनक्षत्राणां गति । एव तृतीयादिचन्द्रमण्डलानां
परिधिप्रमाणं परिभाष्य तत्सन्मण्डलस्थदोषनक्षत्राणामपि प्रतिमुहूर्तं गति
प्रमाणमवमानव्यम्, यत प्रथमे चन्द्रमण्डलेऽभिजित् १ श्रवण २
धनिष्ठा ३ शतनारका ४ पूर्वभाद्रपद ५ उत्तरभाद्रपद ६ रेवती ७
अश्विनी ८ मृगशीर्ष ९ पूर्वफाल्गुनी १० उत्तरफाल्गुनी ११ स्वाति
१२ नक्षत्राणि भवन्ति १, तृतीये चन्द्रमण्डले पुनर्षु १ मघा २
हे नक्षत्रे २, चतुर्थे चन्द्रमण्डले र्जसिक्का ३, मज्जमे चन्द्रमण्डले
गोदिणीचित्रे हे ४, अष्टमे चन्द्रमण्डले विशाखा ५, दशमे चन्द्र-
मण्डले अनुषाधा ६, एकादशमे चन्द्रमण्डले ज्येष्ठा ७, पञ्चदशमे
चन्द्रमण्डले मृगशीर्ष १ आर्द्रा २ पुष्य ३ ज्येष्ठा ४ हस्त ५ मूल-
६ पूर्वाषाढा ७ उत्तराषाढा ८ अर्द्धा मन्ति, दोषेषु द्वितीयचन्द्र-
मण्डले नक्षत्राणि द्वादशप्रयोगान्बतुर्दशमण्डलेषु मज्जसु चन्द्रमण्डलेषु नक्षत्राणि
न मन्ति । मज्जान्तरे नक्षत्रमण्डले परिधि ३१८३१५, एतेऽर्द्ध

१६० । प्रतिमण्डलं द्वयोर्गुणैकपट्टिभागयोर्दिनस्य ।
 अयमर्थः- एकस्य गुणसंख्येकपट्टिभागा क्रियन्ते तन्मस्य
 भागो हियेते । 'अने' इति मयवाह्यमण्डले वर्तमाने गुरुं
 दिने भवति । अथ प्रेगधिकरणं श्रेयस्य यथागीत्यधि-
 षण्मूहतांतां हानिम्नदेकैकेन दिनेन का हानि ! इति, गणि-
 यथा- १८१ ६ १ मयोऽन्यगुण क्रियन्ते, एवं गुणि-
 भवति माता ४८, आदिना च भागाऽप्राप्ता बह्वेकपट्टिगुणा
 माता ३६६, ने प्रतीत्यधिकरणेन भाज्यन्ते सख्या ही गुणै-
 भागो ११०, एतौ कर्तात्प्रभृति प्रतिदिन हियेते, मयगतप्रभृति मा-
 र्हेते । यद्य भगवत्यामेकादशे शत एकादशोदेशके एकस्य
 संख्य द्वाविंशत्यधिकं, इत भागा क्रियन्ते तादृशाश्चत्वारो भागा ।
 गुरुं भोक्ता, अत्रैकपट्टिर्ही ही भागो, त्रयोनाऽधेभेद । एता-
 विष्टानं पन्धतुक् मात, यथा पत्नानि १ अक्षगणि ०६ एकादश
 भागा १५१, यत १८१ दिने षण्मूहना बह्वेने प्रतिगुणं यथा-
 १५०, तानि च षड्गुणानि ७५०, तानि त्रयोत्वाधिकेन हतेन भाज्य-
 यथा ३५०, तानि ३ पत्नानि, दोष १०१, तानि भागाऽप्राप्ता वाच्यता-
 गुणितानि १०५६०, नेऽह्ना १८१ भगता सख्या ०६ एता, दोषा
 एकस्याश्चत्वार्य द्वादश भागाश्च १५१ । तथा निमा तन्म दिदगीअ' नि-
 निशा-गत्रिदिनाद्विपरीता श्रेया, कोऽधे ? यदा दिनवानमज्जदत्तगुणं
 तदा निशा द्वादशगुणतां, यदा दिन द्वादशगुणं तदा निशाऽप्राप्त-
 गुणतां । अथापि हानिगुरुं दिनवारेये ॥ १६१ ॥ अथ सर्वेऽर्थे बह्वेने
 यथा यद्यमरजमयं बह्वेने गुरुं यथाऽह्नाऽप्राप्तगुणतां यथाऽह्नाऽप्राप्तगुणतां-

८६० । प्रतिमण्डलं द्वयोर्मुहूर्तैकपट्टिभागयोर्दिनस्य हानिर्भवति ।
 अयमर्थः—एकस्य मुहूर्तस्यैकपट्टिभागाः क्रियन्ते तन्मध्यन्धिनी द्वौ
 भागाः ह्रियेते । 'अने' इति सर्वसाहचर्यमण्डले वर्तमाने मूर्त्ये द्वादशमुहूर्तं
 दिनं भवति । अत्र त्रैगुणिककृष्णं ज्ञेयम्—यद्यर्थाव्यधिकशतदिने-
 षण्मुहूर्तानां हानिस्तद्वैक्येन दिनेन वा हानिः ? इति, राशित्रयन्यासो
 यथा—१८६--६--१ मध्योऽन्त्यगुणं क्रियते, एकेन गुणितं तदेव
 भवति ज्ञाना. षट्. आदिना च भागाऽप्राप्ती षडेकपट्टिगुणाः क्रियन्ते
 ज्ञानाः ३६६, ते त्र्यर्थाव्यधिकशतेन भाग्यन्ते लब्धौ द्वौ मुहूर्तैकपट्टि-
 भागाः ११, एतौ कर्काग्रभृति प्रतिदिनं ह्रियेते, मकराग्रभृति प्रतिदिनं
 संह्रियेते । यद्यभगवत्स्यामेकादशे शत एकादशोद्देशके—एकस्य मुहूर्त-
 स्य द्वादशार्थाव्यधिक शत भागाः क्रियन्ते तादृशाश्चत्वारो भागाः हानौ
 गृह्यौ चोक्ता, अत्रैकपट्टिका द्वौ भागाः, उभयोर्नाऽर्थभेदः । एतावता
 किञ्चिद्दूतं पलचतुर्धं जातं, यथा पत्तानि ३ अक्षराणि ९६ एकाक्षरस्य
 भागाः ११, यतः १८६ दिने षण्मुहूर्ता संह्रियन्ते प्रतिमुहूर्तं पत्तानि
 १२०, तानि च षड्गुणानि ७२०, तानि त्र्यर्थाव्यधिकेन शतेन भाग्यन्ते
 मूढभानि त्रीणि ३ पत्तानि, दोषं १७१, तानि भागाऽप्राप्ती षट्पक्षर-
 गुणितानि १०८६०, तेऽष्टा १८६ भक्ता लब्धा ९६ पत्ताः, दोषा
 एकाक्षरस्य द्वादश भागाश्च ११, तथा 'निसा तम्म दिवगीअ' नि
 निशा-रात्रिर्दिनाद्विपरीता ज्ञेया, कोऽर्थः ? यदा दिनमानमष्टादशमुहूर्तं
 तदा निशा द्वादशमुहूर्ता, यदा दिन द्वादशमुहूर्तं तदा निशाष्टादश-
 मुहूर्ता । अत्रापि हानिपृच्छा दिनवक्ष्ये ॥ ८६१ ॥ अथ सर्वसाहचर्यं कथ्यते
 यथा प्रथमपत्रं सर्वमण्डलेषु मूर्त्योद्देशान्तान्तर्यामिनसंख्यामाह—

वर्त्तिमहादिमेग्न्या म्वयं ज्ञेया, यश्चकाहावधार्या । अत्र तारकाणां बहु-
त्वात्क्षेत्रस्य स्नोकन्वाद्य केचित्कोटाकोटिगिति मंज्ञान्तरं मन्यन्ते ।
केचिच्च तारकविमानान्युत्मेधाङ्गुलप्रमाणेन मन्यन्ते । किञ्चैतत्सैन्यं
सूर्यस्यापि साधारणम्, चन्द्रस्यैव तत्सैन्यस्य सूर्योऽप्यधिप इति, यदुक्तं
जीवाभिगमे ज्योतिष्कोदेशे—“ एगमेगम्म ण भंते ! चंदिमसुरि-
अम्म चंदिमसूरिअम्म केवओ परिवारे पत्ततो ? ” इति सूत्रम् । अस्य
नृत्येकदेशो यथा—‘ एकैकस्य भदन्त ! चन्द्रसूर्यस्य चन्द्रसूर्यस्य ’ अनेन
च पदेन यथा नक्षत्रादीनां चन्द्र स्वामी तथा सूर्यस्यापि तस्यापीन्द्र-
त्वादिति व्यापयति । यद्वा समवायाङ्गवृत्तावष्टाशीतिस्थानकेऽप्ययमे-
वाभिप्रायोऽस्ति तेन चन्द्रसूर्यौ ग्रहेभ्यो भिन्नौ तौ महाधिपौ ज्ञेयौ ॥३१॥

नामानि.	असूर्योपि	उपगणाध्यायी	धातवी- मण्ड	कातोपे	पुनराधे	सर्वगण्य्या.
चन्द्रसूर्या.	२	६	१२	४०	७०	१३२
ग्रहा	१०६	३५०	१०५६	३६९६	६३३६	११६९६
नक्षत्राणि	५६	११२	३३६	११०६	२०१६	३६९६
तारककोटि	१३३९५	२६७९	८०३०	१८११९५	४८११३	८८४०७
कोटय	३० १५	३० १६	३० १६	३० १५	३० १६	३० १६

अथ चन्द्रसूर्याणां केन प्रकारेण कदा प्रकाशश्रेष्ठं वर्ज्यते ? कदा च
हीयते ? तदा—

सहस्रदिवसे जम्बूद्वीपस्य दशभागपरस्परनैवेकमूर्यस्य तापशेत्रे विद्यन्ते
भागाः ! इत्याह—

दीवस्म य दसभागा, दशपाने हुंति तिसि दिवसस्त ।

कफस्म य षट्मदिवसे, भागा पुण दुषि रयणीए ॥ ३३ ॥

दीव० । द्वीपस्य त्रय दशभागा एकैकपार्श्वे ' दिवसस्य ' मूर्यता-
पशेत्रस्य कर्मसंक्रान्तिप्रथमदिने भवन्ति । कोऽर्थः ? दशधाविभक्ते जम्बू-
द्वीपचक्रत्वात् यत्तद्व्यं तादृशात्त्रयो भागा एकस्मिन्पार्श्वे दक्षिणत उत्त-
रतो वा । तदा शत्रे पुनर्दशभक्ती द्वी भागा भवतः । द्विषमस्तकभाग-
त्रययोजनानि ९,४२२६ $\frac{४}{१०}$ । गत्रिमवन्धिभागद्वययोजनानि ६३०१७ $\frac{४}{१०}$ ।
उभयोर्मीलने १२,७०४४ $\frac{४}{१०}$ । एव द्वितीयमूर्यस्यापि दिनं रा-
त्रिश्च, सर्वमूलने ३१२०८० सर्वाभ्यन्तरमण्डलपरिधिर्जातः । अत्र
मेरुं प्रति नवयोजनमहभाणि चत्वारि शतानि षडङ्गीत्यधिकानि नव च
दश भागा योजनस्येनैतत्सर्वोत्पद्यद्दशभागत्रयरूप तापशेत्रप्रमाणं भवति
९,४८६ $\frac{४}{१०}$ । कथम् ! मन्दरपरिक्षेपस्य द्विशिष्टयूनत्रयोविंशत्युत्तरषट्-
शताधिकैकत्रिंशद्योजनमहममानस्य ३१६०३ दशभिर्भागे हते यत्तद्व्यं
सम्य त्रिगुणत्वे एतस्य भावादिनि । तथन्यदिवसे तु मेरुं प्रति भागद्वयं
षट्शयोजनमहभाणि त्रीणि शतानि चतुर्विंशत्यधिकानि षट् च दशभागाः
६३२४ $\frac{४}{१०}$ ॥ ३३ ॥ अथ क्रमेण द्वीपमानं तथन्यदिवसे यावत्प्रमाणं
तापशेत्रमवशिष्यते तदाह—

मयरम्मि दुषि भागा, दिवसस्त य हुंति तिसि रयणीए ।

एवं नापय्वाभो, दिवरसीषुद्धिहाणीभो ॥ ३४ ॥

मय० । कर्मसंक्रान्तेर्द्वितीयदिनादाग्न्य षड्भिर्मामैर्वावन्मकरसंक्रान्त्याप-

शुद्धिद्वे ॥ २ ॥” उत्तरदिग्गमे पृतावधोजनत उदित पश्यन्ति, तत्रै-
तावत्त्रेपरिधिमुद्गायान् । परमिदं मर्वाभ्यन्तरमण्डलं मानुषोत्तरादवाक्
मभवति, येन शेषमण्डलानामवकाशो दशोत्तरपञ्चशतयोजनान्तर्विलो-
पयत इति, तेनोक्तनेत्रः प्रसर कतिचित्महामैर्न्यूनो ज्ञेय । नवग्रमियान्
दिशेषः—जम्बूद्वीपगतमूर्ययोर्दक्षिणोत्तरयोः कर्मप्रमग्नेयो लवणममुद्रगत-
चन्द्रमूर्याणां दक्षिणोत्तरयोः कर्मप्रमग्नेयोः स्तोत्रं, पूर्वपश्चिमयोश्च भूयान्, धे-
त्रस्य परिधिबाहुल्यात् । धानकीवण्डे च वण्णां वण्णा पक्तिगतमूर्याणामु-
त्तरोत्तरं दक्षिणोत्तरयोर्मैत्रः प्रसर स्तोत्रं, पूर्वपश्चिमयोश्च वर्धने । एवं का-
लोदे पुष्कराद्धेऽपि पूर्वपश्चिमयोगनिबहुलो वर्धत इति स्थितिः । परं यो
य मूर्यो यत्र यत्र चरति तदधोवामिनो जनास्ममेव मूर्यं पश्यन्ति नान्यं
तथानगतत्वाभावाद्वाह्यवस्थाभङ्गदोषप्रमद्वाद्य । एवं चन्द्रग्रहादीनामपि
व्यवस्था भावनीया ॥ ४४ ॥ अध तेषां ग्रीवाणां दशभागादिभ्वरूपमाह—

सव्यपरिधीण एवं, सव्ये वि अ भाणुणो दसंसतिगं ।

सायंतुकोसदिणे, जहन्नए दुप्ति उ दसंसे ॥ ४५ ॥

मव्य० । लवणधानकीकालोदपुष्कराद्धेऽपि सर्वपरिधीनां ‘एवं’ अमु-
ना प्रकारेण जम्बूद्वीपन्यायेन सर्वेऽपि भानव ‘दशाशत्रिकम्’ इति
त्रीन् दशभागान् कर्कशा युगपत्तमर्वाभ्यन्तरमण्डले मच्चरन्त उत्तरदि-
ग्गमे तापयन्ति, तदा दिनमानमष्टादशमुहूर्तम्, रात्रिर्द्वादशमुहूर्ता ।
नपन्यदिग्गमे समकं सर्वबाह्यमण्डलस्था मकरे द्वौ दशभागौ तापयन्ति,
तदा दिनमानं द्वादशमुहूर्तं, रात्रिर्द्वादशमुहूर्ता । सर्वेषां मूर्याणां चतुर-
शीत्यधिकशतमण्डलेषु प्रत्येकं षट्शो मुहूर्तैरेव समकं परिभ्रमणान् ॥

पुष्टिद्वे ॥ २ ॥” उत्पट्टदिवसे ण्तावद्योजनत उदितं पश्यन्ति, त
तावत्तैश्चपरिधिमावाहन् । परमिदं सर्वभ्यन्तरमण्डलं मानुषोत्तरादा
संभवति, येन शेषमण्डलानामवकाशो दशोत्तरपञ्चशनयोजनान्तरवि
षयत इति, तेनोक्ततेजःप्रसर कतिचित्महर्भ्युत्पन्नो ज्ञेयः । नवरमि
दिशेष - जम्बूद्वीपगतमृगयोर्दक्षिणोत्तरयोः कर्मप्रमग्नेयो लवणममुद्र
चन्द्रमूर्धाणा दक्षिणोत्तरयोः कर्मप्रसर म्नोकः पूर्वपश्चिमयोश्च भूयान्
त्रम्य परिधिवाहुरस्यात् । धातकीमण्डे च वण्णां वण्णा पक्तिगतमूर्धाण
भरोत्तरं दक्षिणोत्तरयोर्मेज प्रसर म्नोकः पूर्वपश्चिमयोश्च वर्धते । एवं
नोदे पुच्छराजैऽपि पूर्वपश्चिमयोरतिवर्धन्यो वर्धते इति स्थितिः । पं
द मूर्धो यत्र यत्र चरति तदधोर्वासिनो जनास्तमेव मृगं पश्यन्ति स
तथानगतत्वाभाव्याहधवम्याभङ्गदोषप्रमङ्गाश्च । एवं चन्द्रग्रहादीना
व्यवस्था भावनीया ॥४४॥ अथ तेषां र्ग्वीणा दशभागादिस्वरूपमाह

सध्यपरिहीण एवं, मध्ये वि च भाणुखो दसंसतिमं ।

तापंतुकोसदिशे, अहस्य दुमि उ दसमे ॥ ४५ ॥

मध्यः । लवणधातकीकालोदपुच्छराजैः सर्वपरिधीनां ‘एवं’
ना प्रकारेण जम्बूद्वीपन्यायेन सर्वेऽपि भानवः ‘दशागग्रिकम्’
श्रीन् दशभागान् कर्कम्भा युगपत्सर्वाभ्यन्तरमण्डले मध्यगन्त उत्पट्ट
दिवसे तापयन्ति, तदा दिनमानमष्टादशमुहूर्तम्, रात्रिर्द्वादशमुह
अपन्यदिवसे ममक सर्ववास्यमण्डलम्या मकरे द्वौ दशभागौ ताप
तदा दिनमानं द्वादशमुहूर्तं, रात्रिर्द्वादशमुहूर्ता । सर्वेषां मूर्धाणाः
शीत्यधिकजनमण्डलेषु प्रत्येकं षट्पञ्चा मुहूर्तैरेव ममकं पश्चिमजना

४५ ॥ अथ तेगामपि मूर्ध्याणां चाग्नेयः मध्यमां कियद्दिनेनापञ्च
वर्धते हीयते च ? इत्याह -

एवं च सद् दसंसे, तैमि पद्मसंतनीहरंतायं ।

चट्टद् दायद् तैसीसण्ण दिवसाण्ण अणुकमसो ॥ ४६ ॥

एवं० । ' एवं ' पूर्वोक्तप्रकारे मणि ' तेषां ' मूर्ध्याणां मध्ये सर्व-
बाह्यान्मण्डलान्मध्ये प्रविशता कर्त्तुं च सर्वाभ्यन्तगद्बहिर्निष्क्रमतां दिव-
सानां श्र्यर्शात्यधिकशतेनानुक्रमश एकेको दशांशो वर्धते हीयते च ।
वृद्धिहानियोजनसंख्या दशमभागयोजनसंख्या च तत्तद्धीपसमुद्राणां
मध्यबाह्यपरिध्यनुसारेण वाच्या ॥ ४६ ॥ अथ जम्बूद्वीपादन्यरवीणां
मण्डलसंख्या मण्डलान्तरप्रमाणं चाग्नेयविष्कम्भमानं चाह—

सञ्चेसिं पि रवीणं, सञ्चेसिं मंडलाण्ण अन्नुत्तं ।

दोजोअणंतरालं, पंचमयदहुत्तरो चारो ॥ ४७ ॥

सञ्चे० । सर्वेषां रवीणां चतुर्गतीत्यधिकशतसंख्यानां मण्डलाना-
मन्तरं प्रत्येक द्वे योजने, चाग्नेयविष्कम्भस्य दशोत्तगणि पञ्चशतयो-
जनानि ज्ञेयानि । अष्टचत्वारिंशदेरूपष्टिभागाम्बु स्मोक्तवान्नोक्ताः ।
अथवा प्रथममण्डलस्यान्यमण्डलस्य वा चाग्नेयविष्कम्भोक्तः,
जम्बूद्वीपाधिकारे चोक्ता । परमार्थमेवेक एव ॥ ४७ ॥ अथ गेय
चन्द्राणां चाग्नेयमानादिस्वरूपमाह—

इगसट्ठंसतिवन्ना, चंदाणं पंचनवहिअसयाइं ।

अट्ठहि भागेहि जप्पो, अम्भहिअं मण्डलं ससिणो ॥ ४८ ॥

इग० । जम्बूद्वीपचन्द्राणां प्रत्येक मण्डलानि पञ्चदशैव, तेषां
मण्डलानां भूमिगन्तव्यं च मार्गः ३० पञ्चत्रिंशद्योजनानि ३० : ३ : ३,

एतस्मिन् बहुदंशगुणे एते समस्त वाग्देशे न वाधिव्ययानवोमनमित
त्रिपद्याद्यैकपट्टिभागान् १०९ २३. यत् वाग्देशादृष्टभिर्भागैरधिकं
सूक्ष्मेदिष्याद्यन्तर्दिष्यं बहुपद्याद्वाग्देशानामवधानम् । अत्रापि विमानाकान्त
मुपेयगणनादृष्टवाग्देशाद्वाग्देशानामवधानेऽपि पूर्वोक्तेन सह न विरोध
॥ ४८ ॥ अथ सर्वेषु क्षेत्रेषु दिक्चतुर्वर्त्तनित्यस्य रूपं गाथायुगलेनाह—

अम् अम् ओ ओ, उदेह मा तस्म होह पुम्बदिसा ।

अन्य वि अ अत्यमेह, अदग्दिमा मा उ नायव्या ॥ ४९ ॥

दाहियपासम्मि अ दाहिया उ वामेत् उत्तरा होह ।

एवामो तापदिमा, मध्येमि उत्तरो मेह ॥ ५० ॥

अम् ० । अम् लोक्त्रयं यत् स्थानादादित्य उदयमेति—ह्रमो
चरमायाति तस्य लोक्त्रयं सर्वं पूर्वदिग् ज्ञेया । तथा यत्र स्थाने
सूक्ष्मेत्तमेति अष्टदशतयोगात्मा 'अवग' पश्चिमा च ज्ञातव्या
॥ ४९ ॥ दाहि ० । उदयमानसूक्ष्माभिर्मुगसतस्तस्य लोक्त्रयं दक्षिण
पार्श्वे दक्षिणा भवति वामपार्श्वे तत्तग । भावना यथा—पूर्वविदेहाना
लोहानां या पश्चिमा मा अतमम्बन्धिना पूर्वा, भवने या पश्चिमा सा
पश्चिमविदेहेषु पूर्वा, पश्चिमविदेहेषु या पश्चिमा मा ऐरावने पूर्वा,
ऐरावने या पश्चिमा मा पूर्वविदेहेषु पूर्वत्यादि । सूक्ष्मेक्षिकया यौगलि
क्षेत्रेऽवर्षभगदिषु सर्वत्र पूर्वादयो दिशो विचार्या । यतो अम्पूट्टीप-
त्रज्ञायाम्—“अवर्षभे न भवने” सूक्ष्मा उदीणपार्श्वमुगच्छ पार्श्वदा-
हिणमागच्छति ? १ पार्श्वदाहिणमुगच्छ दाहिणपार्श्वमागच्छति ? २
दाहिणपार्श्वमुगच्छ पार्श्वमुगच्छ पार्श्वमुगच्छति ? ३ पार्श्वमुगच्छ

एतस्मिन् अष्टमस्तवराणाम् एते समस्तं चतुष्टयं नवविंशत्यक्षरयोगनमित
त्रिपद्याक्षरचतुष्टयभागयुतं १०९ ५३, यत् कारणादष्टभिर्भागैरधिकं
गृह्येतिश्चाष्टद्विविधं चतुष्टयाद्व्यागमानावात् । अत्रापि विमानाक्रान्त
भूमेरगलनादष्टवाक्यादिद्व्यागमानामकथनेऽपि पूर्वोक्तेन मद न विरोध
॥ ४८ ॥ अथ सर्वेषु क्षेत्रेषु दिक्चतुष्टयनिर्णयस्वरूप गाथायुगलेनाह—
अस्य अक्षो आदयो, उदेह मा तस्म होह पुष्पदिसा ।
अस्य पि अ अत्यमेह, अथदिमा मा उ नायप्या ॥ ४९ ॥
दाहिणपासमि अ दाहिणा उ वामेण उत्तरा होह ।
एवमाक्षो तावदिमा, मध्येमि उत्तरो मेह ॥ ५० ॥

अस्य ० । अस्य लोकस्य यत् स्थानादादित्य उदयमेति—दृगो
चरमायानि तस्य लोकस्य सर्वे पूर्वदिग् क्षेत्रा । तथा यत्र स्थाने
सूर्योऽस्तमेति अदृश्यतायोगात्मा 'अपरा' पश्चिमा च ज्ञातव्या
॥ ४९ ॥ दाहि ० । उदयमानसूर्याभिमुखमतस्तस्य लोकस्य दक्षिण
पार्श्वे दक्षिणा भवति वामपार्श्वे तृत्तरा । भावना यथा—पूर्वदिदेहानां
लोकानां या पश्चिमा मा भरतमन्वन्धिनां पूर्वा, भरते या पश्चिमा सा
पश्चिमविदेहेषु पूर्वा, पश्चिमविदेहेषु या पश्चिमा सा पेरवते पूर्वा,
पेरवते या पश्चिमा सा पूर्वविदेहेषु पूर्वत्यादि । गृहमेक्षिकया मीगति
चक्षेत्रवर्षरादिषु सर्वत्र पूर्वोदयो निशो विचार्यो । यतो अष्टपुटीप-
प्रक्षस्याम्—“मनुजीवे न भेने ! गृहिआ उदीणपार्ईणमुगच्छ पार्ईणरा
दिणमागच्छन्ति ? १ पार्ईणदाहिणमुगच्छ दाहिणपडीणमागच्छन्ति ? २
दाहिणपडीणमुगच्छ पडीणउदीणमागच्छन्ति ? ३ पडीणउदीणमुभाच्छ

उदीणपार्श्वमागच्छति ? ४ हंता गोभमा ! । ” इत्यादि, काका
 मक्षः । तथा तापयतीति ताप-मूर्यस्तदाश्रिता दिक् तापदिक्, एताः
 पूर्वोक्तास्तापदिशोऽवगन्तव्याः, मूर्यप्रभवा इत्यर्थः । क्षेत्रदिशस्तु मेरु-
 रुचकप्रभवा भवन्ति, रुचका अपि मेरुमयमध्यस्थिता अष्टौ प्रदेशाः
 समभूतलस्थाने गोमन्ताकाराः । तत्र चतस्रो द्विप्रदेशादयो द्युत्तराः
 शकटोद्दीप्तस्थाना महादिश पूर्वाद्याः, चतस्र एवैकप्रदेशाः, मुक्ता-
 बलीनिभा विदिशः, द्वे च चतुष्प्रदेशात्मिके ऊर्ध्वाधोदिशाविति । तेन
 जम्बूद्वीपनगत्या विजयनामद्वारि पूर्वादिक्, एवं वैजयन्तद्वारि दक्षिणा,
 जयन्तद्वारि पश्चिमा, अपराजिते उत्तरा । एव च सर्वत्र द्वीपे जगती-
 द्वाराण्येतन्नामान्येव मन्तीति क्षेत्रदिगिनिर्णयः । अथ तापदिगपेक्षया
 ‘सर्वेषां’ कर्माकर्मभूमिजननाना मेरु ‘अंतर’ उत्तरम्याम्, लवणो-
 दधातकीखण्डकालोदपुष्कराद्वैष्यनेनैव क्रमेण जम्बूद्वीपमूर्यवदिद्विभागो
 ज्ञेयः, सर्वेषां ममकं सद्यग्णात् । एतत्कथनेन मूर्यस्य मेरुममन्ताश्चत-
 स्रपु(दिक्षु)भातिरुक्ता । ततश्च ये मन्यन्ते मूर्यं समुद्रं प्रविश्य पानान्ते
 गत्या पुनः पूर्वमुद्रे उदेतीति नन्मनसपास्तम् ॥ २० ॥ अथ मूर्यस्य
 दिशः सामान्येनाह—

पिष्टे पुच्छा पुरयो, अवरा चलए भमंतसरस्म ।

दादिणकरम्मि मेरु, वामकरे होइ लवणोदी ॥ ४१ ॥

पिष्टं । मेरु पश्चिमे प्रदेशिणाचर्तनं मूर्यस्य भ्रमनं एत एतं पूर्वा
 दिक्, पुनः ‘अपरा’ इति पश्चिमा । मूर्यस्य दक्षिणहस्ते मेरु, वामकरे
 लवणोदधिर्भवति । एतं मूर्यदिशो न तु जनानाम्, जनानां मयापेक्षया

मधुतिकं मण्डलप्रकरणम् ।

(१)

राप्रमाणस्थिरावमूनक । तथोद्भाप्य मीलने ण्कोनविंशतिशतानि
ममवापाङ्गेऽप्येकोनविंशतिस्थाने तथोक्तवान् । तथा पूर्वम्यामपगम्य
च 'रवे रश्मय' मृयंकृष्णानि सर्वदिनेष्ववस्थिता । सर्वमण्डलेषु स्थानि
वृद्धिमद्भावात् ॥ ५१ ॥ अथोद्भाप्यनेन ममा एवव्यवसाय

मयरश्मि वि ककश्मि वि, दिष्टा अद्वारजोद्यमयाहं ।
जोद्यम मयं च उक्त, रविकर एवं तदु दिमागु ॥ ५३ ॥

मय ० । 'मकरे' इति दक्षिणायनमयदिनेषु 'कर्के' इत्युत्तरायण
सर्वदिनेषु च मृयांशोऽष्टादशायाजनशतानि मेज प्रमा । यत इयां
थोऽष्टयोजनशते ममभुततम ममभुतत्वापेक्षया योजनशतममधो
मा, मे हि तन्वर्द्धापापरविदेतेषु मेजोऽष्टम्य जगत्प्रभिमृष्य द्विचत्वार
शिशोतनमामे प्रमेण शेषप्रयानिनिर्वाभवनान्तिमयविमयद्वयपदेते

मति । उक्त हि संपूर्णममासे 'मो' अणमयद्वयमने, ममधर्मीने
भो अतोमासा । बायालीममामोऽहं गत मेरश्म पतितमभो ॥ ५५ ॥
नप्रेवाष्टादशाशतानि, अन्यत्र यथागमवम । अहं पाथ कृतप्रमगे मधु-
र्द्धापगतमृयंयोरेव । अ-ये मृयांशोऽष्टादशा-देव तपन्ति शेषप्र-
ममवादिनि । उच्यं तु सर्वेषा एतमेव कथममा यदुत ममवत्त्वामह-
मशतेऽष्टमांशेकं । तदुद्भाप्यं शोके च अने 'वेदाभ मिल उद्द
मवेति वेदाभ मिल अतो मवेति वेदाभ मिल निश्चि मवेति ?
मोअमा ' एव जोअमयव उद्द मवेति हेद्वा अद्वारममे' अणमय
मवेति । " इत्यादि । एव अमुना पद्येण वागु शिष्य गदिक
प्रमा ॥ ५७ ॥ अथ गच्छाद्विजेन दिवसकविधानाद्वज

अद्वारममुहुत्ते दिवसे भवति तदा पं जंबुद्वीवे दीवे मंदरम् पर्वतम्
पुरच्छिमपश्चच्छिमे पं महलिषा दुवालममुहुत्ता राई भवति !, जया पं
पुरच्छिमपश्चच्छिमे पं अद्वारममुहुत्ते दिवसे तदा पं दाहिणद्वे उत्तरद्वे
वि दुवालममुहुत्ता गई भवति !, इति गोअना । ” एवमष्टादशमुहूर्त-
रात्रेरप्यात्मापक्षे ज्ञेय । ततो भर्तृगावतविदेहहृयादिषु सर्वत्र द्वादश-
मुहूर्तं दिनम् । द्वादश चतुर्गुणिता अष्टचत्वारिंशद्भवन्ति । मण्डलेषु
अमिकात् मूर्याणां मुहूर्ता षष्टिरेव, तेन द्वादशमुहूर्ता गत्रावेव सम्पाताः
इति मिह सर्वत्र दिनगत्रिमानं तुल्यम् । यदा द्वादशमुहूर्तं दिनं तदा
बाह्यमण्डलेषु गतत्वेन मूर्ययोः कृग्रमग्रहानेम्तावत्कालमदशनात्तयात्र-
गतत्वाभावादिनि ॥ ६३ ॥ अथ शेषमनुष्यलोके दिनरात्रिप्रमाणमाह—

शरलोगमि अ मेमे, एवं दिखरयाणिमाणमवि नेअं ।

नवरं बहिआ षडिआ, ममिगुराणं गई सिग्घा ॥ ६४ ॥

पर० । ‘ पव ’ अनेन न्यायेन शेषे नगलोके दिनरात्रिप्रमाणमपि
अम्बुद्वीपवज्ज्यम् । तत्रत्यपुर्वविदेहपश्चिमविदेहभर्तृगावतादिषु सर्वा-
भ्यन्तरमण्डलचारिषु मूर्येषु दिनमष्टादशमुहूर्तं गत्रिर्द्वादशमुहूर्तैत्या-
दिह सर्वत्र परिभादनीयम् । यतो येषु दिनेषु जम्बुद्वीपे मध्यबाह्य-
मण्डलेषु मूर्यौ भवतन्नेपदेव दिनेषु नेऽपि मूर्यान्तत्रत्यमध्यबाह्यमण्डले-
ष्वेव भवन्ति । उत्तरचारित्वं दक्षिणचारित्वं च सर्वेषां १३२ मनकं
भवति, एवनामकनक्षत्रगणिषु सर्वेषां मूर्याणामवस्थानात् । ‘ नवरं ’
इत्ययं विनोष—नवजादिषु ये देव्यो बहि मूर्यान्नेषां ‘ गति ’ चतुर्न
‘ दीप्ति ’ दीप्तितरा ज्ञाने ॥ ६४ ॥ अथ सर्वत्र क्षेत्रेषु दिनरात्रिमध्य-
ह्नप्रहरकालस्वरूपमाह—

उदितं पश्यन्ति, गेगवनेष्वपि मुहूर्तत्रिके पूर्वविदेहमनुप्याश्र, ततोऽ-
 ग्रेतनक्षेत्रे मुहूर्तत्रिके दिने चट्टिने पाश्चात्यक्षेत्रे सूर्योऽस्तमेतीत्यर्थः ।
 यथोदयवेलामम्बन्धि मुहूर्तत्रिके लब्ध तथास्तमयादवाम्मुहूर्तत्रिकं
 लभ्यते, अतः सर्वत्र क्षेत्रे सर्वाभ्यन्तरे मण्डले वर्तमाने सूर्योऽष्टादशमु-
 हूर्तं तुल्यमेव, रात्रिश्च सर्वत्र द्वादश मुहूर्ता । तदा च पूर्वपश्चिमवि-
 देहभरतैगवनेषु चतुर्षु स्थानेषु मुहूर्तत्रिकं यावद्विषमो युगपत्प्राप्यते,
 परं पूर्वपश्चिमविदेहक्षेत्रयो मन्व्याकालिक मुहूर्तत्रिक भर्तृरावतक्षेत्रेषु
 प्राभातिकम्, यदा च भर्तृगवने मायन्तन तदा च पूर्वपश्चिमविदेहेषु
 प्राभातिकमित्येवमभ्युत्थम । कर्ममङ्कान्याद्यदिनव्यतिगिक्तक्षेत्रेषु दि-
 नेषु प्रतिमण्डलं किञ्चिद्व्युत्पन्नचतुर्ष्वेन्दुयास्तमायाभ्या हानिवृद्धी ज्ञेये
 ॥ ६२ ॥ अथ सर्वत्राष्टादशमुहूर्ता रात्रि रथ स्यात् ' इत्याह—

जंबुद्वीपे मयरे, रयणीड मुहूर्ततिगि अडकंते ।

उदयइ तहेव सूर्यो, मुहूर्ततिगमेसि अन्धमण् ॥ ६३ ॥

जम्बु० । जम्बुद्वीपे सर्वाभ्यन्तगतकमेण दिने लीयमाने सूर्यो यदा
 सर्वबाह्ये मण्डले गच्छति तदा पूर्वविदेहेषु मकराद्यादिने रात्रिमुहूर्तत्रिके-
 ऽतिक्रान्ते सूर्यो भग्ने उदयमेति, तथैव मुहूर्तत्रिके च क्षेत्रे मन्व्येवास्त-
 मेति । तथा भग्ने रात्रिमुहूर्तत्रिके गते सति पश्चिमाविदेहक्षेत्रे सूर्यो-
 दय, अर्वाशिष्टे रात्रिमुहूर्तत्रिके सूर्यस्यास्तमयन स्यात् । एवंभगवने
 पूर्वविदेहेष्वपि भाव्यम् । रात्रि सर्वत्राष्टादशमुहूर्ता, यदुक्तं भगवत्यां
 पञ्चमशतकप्रथमोद्देशके—“जया ण भने ' जंबुद्वीपे द्वावे दारिणि
 हदे उक्कोमाण अट्टारममुहूर्तं दिवसे भवट् तथा ण उत्तरट्टे वि उक्कोमाण
 अट्टारममुहूर्तं दिवसे भवट् !, जया ण दारिणिट्टे उत्तरट्टे उक्कोमाण

अद्वारसमुद्गते दिवसे भवद् तथा णं त्वुद्दीये दीये मंदस्स पच्चयस्स
पुरच्छिमपच्चिमे णं महस्सिया दुयालममुद्गता राद् भवद् ? , जया णं
पुरच्छिमपच्चिमे ण अद्वारसमुद्गते दिवसे तथा णं दाहिणइडे उत्तरइडे
वि दुयालममुद्गता राद् भवद् ? , हंता गोअमा ।। " णमपादशमुद्गते-
रात्रेप्प्यात्तापक्षे जेय । ततो भग्तेरायतविदेहद्वयादिपु मवेत्त द्वादश-
मुद्गते दिनम् , द्वादश चतुर्गुणिता अष्टचत्वारिंशद्वन्ति । मण्डलेषु
भूमिकालः सूर्याणां मुद्गतां पट्टिगेव, नेन द्वादशमुद्गतां रात्रावेव सम्पाताः
इति मिहं मवेत्त दिनरात्रिमानं तुल्यम् । यदा द्वादशमुद्गते दिनं तदा
बाह्यमण्डलेषु गतत्वेन सूर्यो कर्ममग्रहानंस्तावत्कालमदर्शनात्तथाम-
शम्वाभाव्यादिनि ॥ ६३ ॥ अथ जेयमनुष्यलोके दिनरात्रिप्रमाणमाह—

खरलोगम्मि अ मेसे, णं दिग्गुरयणिमाणमवि नेअं ।

नवरं बहिआ पहिआ, मसिगुराणं राद् सिग्घा ॥ ६४ ॥

ण० । ' ण ' अनेन न्यायेन जेये नरलोके दिनरात्रिप्रमाणमपि
अम्बुद्दीपवज्जेयम् , तत्रत्यपूर्वविदेहपश्चिमविदेहभग्तेरायतादिपु सर्वा-
भ्यन्तरमण्डलचारिषु सूर्येषु दिनमपादशमुद्गते रात्रिद्वादशमुद्गतेत्या-
दिकं तथैव परिभाषनीयम् । यतो येषु दिनेषु अम्बुद्दीपे मध्यबाह्य-
मण्डलेषु सूर्यो भवतस्नेध्वेव दिनेषु तेऽपि सूर्यास्तत्रत्यमध्यबाह्यमण्डले-
ष्वेव भवन्ति । उत्तराग्निय दक्षिणचारित्वं च सर्वेषां १३२ समकं
भवति, एकनामकनक्षत्रराशिषु सर्वेषां सूर्याणामवस्थानात् । ' नवरं '
इत्ययं विशेष —तवणादिषु ये येभ्यो बहिः सूर्याग्नेषां ' गतिः ' चलनं
' गीघा ' शीघ्रतरा जायते ॥ ६४ ॥ अथ सर्वत्र क्षेत्रेषु दिनरात्रिमन्वज्य-
हृत्तरात्रालम्ब्यमाह—

मण्डलं तत्तक्षत्राणामपि सर्वबाह्यं मण्डलम् । यदुक्तं जम्बूद्वीपप्रवृत्त्याम्—
 “ नम्बुदीवे दीवे णं भेत ! केवड्ढं ओगाहेत्ता नवस्वत्तमण्डला
 पण्णत्ता ? गोअमा ! नम्बुदीवे दीवे अमीहमयं ओगाहेत्ता प्थ णं ओ
 नवस्वत्तमण्डला, लवणममुहे वि तिति तीमे नोअणमण ओगाहेत्ता
 प्थ णं छ नवस्वत्तमण्डला पत्तत्ता । मव्वब्भेतगओ ण नवस्वत्तम-
 ण्डलाओ केवड्ढ अवाहाए मव्वबाहिरए नवस्वत्तमण्डले पत्तत्ते ?
 गोअमा ! पंचदसुत्तरनोअणमण अवाहाए नवस्वत्तमण्डले पत्तत्ते । ”
 इति ॥ ८० ॥ अथ केषु केषु मण्डलेषु नक्षत्राणि सन्ति ? इति
 गाथापद्यकनाहः—

अभिह मयख धनिष्ठा, तयभिस पुष्युत्तरा य मद्रपदा ।
 रेवह अस्तिखि भरणी, पुष्युत्तरकृत्तुणीओ अ ॥ ८१ ॥
 तह सार्द पारसमा, अर्धतरण उ मंडले मसिखो ।
 तए पुणव्वगु मषा, छट्टे पुण कत्तिमा एका ॥ ८२ ॥
 रोहिणि विता मत्तमि, विसाहिया होइ अट्टमे एगा ।
 दसमे पुण अणुराहा, एगारसमे पुणो जेट्टा ॥ ८३ ॥
 भिगातिर अदा पुस्तो, अस्ममा तह य इत्थमूलाखि ।
 पुष्युत्तरसट्टाओ, इमाखि अड हुंति पनरसमे ॥ ८४ ॥

अभि० । अभिनिद्र १ श्रवण २ धनिष्ठा ३ शतभिषक ४ पूर्व-
 भद्रपदा ५ उत्तरभद्रपदा ६ रेवती ७ अश्विनी ८ भरणी ९ पूर्वाषाढ-
 कृत्तुनी १० उत्तराषाढकृत्तुनी ११ ॥ ८१ ॥ तह० । तथा स्वातिहोइराः
 १२, एतानि द्वादश नक्षत्राणि चन्द्रस्य मर्शाम्यन्तरे मण्डले सन्ति,
 इत्थं नक्षत्रमण्डलं प्रथमं मर्शाम्यन्तरम् १ । तृतीये चन्द्रमण्डले पुनरपि

जातानि षट् शतानि त्रिंशदधिकानि ६१०, तेषां सप्तपट्टया भागहोरे
नव मुहूर्ताः सप्तविंशतिश्च सप्तपट्टिभागाः $९\frac{२७}{३}$ ॥ ८७ ॥ अथ पत्र
दशमुहूर्तयोगीनि पणनक्षत्राण्याह—

मयभिमया भरणीश्रो, अदा अस्सेस साह जिह्वा य ।

एए छन्नखत्ता, पन्नरसमुहूर्तसंज्ञोगा ॥ ८८ ॥

मयः । शतभिषकः १ भरणी २ आद्रो ३ अश्लेषा ४ म्वानि
५ ज्येष्ठा ६ चैतानि षट् नक्षत्राणि प्रत्येकं चन्द्रेण सह पञ्चदशमुहूर्त
सयोगीनि । तथाहि एतेषां पणना नक्षत्राणां प्रत्येकं सप्तपट्टिखण्डी
वृत्तम्याहोरात्रम्याहोरात्रम्य माहाम्यस्त्रिंशद्भागान् $\frac{३३}{३७}$ $\frac{१}{२}$ यावच्चन्द्रेण
सह योगः । ततः कालमात्राय मृद्वर्तनागकरणार्थं, त्रयस्त्रिंशच्चिंशता
गुण्यते जात १००, अर्द्धेस्त्रिंशद्गुणितं पञ्चदश भवन्ति, तेषां पञ्च-
दशानां क्षेपे जात पञ्चोत्तर महस्य, एतस्य सप्तपट्टया भाग-
होरे लब्धा पञ्चदशमुहूर्ताः, तदेषा कालमीमा ॥ ८८ ॥ अथ
पञ्चचत्वारिंशन्मुहूर्तयोगीनि पणनक्षत्राण्याह

तिन्नेव उत्तराहं, पुणव्यसू रोहिणी विमाहा य ।

एए छन्नखत्ता, पणयालमुहूर्तसंज्ञोगा ॥ ८९ ॥

तिन्ने० । 'तिस्र उत्तरा' उत्तराफाल्गुन्य उत्तराफा-

भद्रपदा ३ अश्विनवसु ४ रोहिणी ५ विशाखा ६

प्रत्येकं चन्द्रेण सह

एतेषां सप्तपट्टिखण्डीवृत्तम्याहोरात्रम्य मम्यन्धिनां

भागस्याहं यावच्चन्द्रेण साहं क्षेत्रसीमायोगः ।

करणार्थं भागशतं भागस्यैकम्याहं $\frac{१००}{३७}$ $\frac{१}{२}$

दशोत्तराणि त्रीणि सहस्राणि ३०१५. एतेषां मतपट्ट्या भागहारे
रूपाः पञ्चवत्वारिंशन्मुहूर्तास्तदेषां कालमीमा ॥८९॥ अथ त्रिंशन्मु-
हूर्तचन्द्रयोगीनि पञ्चदशनक्षत्राण्याह—

अवसेसा नक्षत्रा, पञ्जरस हवन्ति तीसह मुहुत्ता ।

चंदमि एस जोगो, एकस्वत्तारं मुरेयम्बो ॥ ६० ॥

अव० । ‘अवशेषाणि’ उक्तत्रयोदशव्यतिरिक्तानि श्रवण १
धनिष्ठा २ पूर्वभद्रपदा ३ रेवती ४ अधिनी ५ वृत्तिका ६ मृगशिरः ७
पुष्य ८ मघा ९ पूर्वफाल्गुन्य १० हस्त ११ चित्रा १२ मूल १३
अनुराधा १४ पुर्याषादा १५ एतन्नामानि पञ्चदशापि नक्षत्राणि चन्द्रेण
सह प्रत्येकं त्रिंशन्मुहूर्तमयोगीनि भवन्ति । तथाहि—एतेषां नक्ष-
त्राणां प्रत्येकं परिपूर्णानां मतपट्टिभागानां क्षेत्रसीमाविष्कम्भः, ते च
त्रिंशद्दृष्टिता जाने द्वे सहस्रे दशोत्तरे, ते च मतपट्ट्या भागे हने
रूपास्त्रिंशद्देव, तदेषां त्रिंशन्मुहूर्ता कालमीमाप्रमाणम् । सूर्यस्यापि
नक्षत्रयोगो गाथाभिरिमाभिर्ज्ञेय —“अभिद् छ च मुहुत्ते, चत्तारि अ
केवले अहोरत्ते । मुरेण समं गच्छइ, इतो सेमाण बुच्छामि ॥ १ ॥
सपभिमया भरणीओ, अहा अम्मेम माइ जिट्ठा य । वचन्ति मुहु-
त्तेवीमइ छ चेवऽहोरत्तो ॥ २ ॥ नित्तेव उत्तराई, पुणव्वम् रोहिणी
विसाहा य । वचन्ति मुहुत्ततिगे, चेव बीमं अहोरत्ते ॥ ३ ॥ अवसेसा
पञ्जरसा, पञ्जरस सूरं सह गया मंति । बारस चेव मुहुत्ते, नेरस पुण्णे
अहोरत्ते ॥ ४ ॥ ६० ॥ अथ नक्षत्रपट्ट्ये सर्वमध्ये किम्, उपरि किम्,
अथ किं नक्षत्रम्? इत्याह—

सम० । समात्-मेरुमध्यस्थिताष्टप्रदेशात्मकरुचकसमानाद्भूतलाद-
ष्टाम्यो दशोनयोजनशतेभ्य आरम्योपरि दशोत्तरे योजनशते ११०
ज्योतिष्कास्तिष्ठन्ति । तथाहि—“ शतानि सप्त गत्वोर्ध्वं, योजनाना
भुवस्तलान् । नयन्ति च स्थितास्तागः, सर्वाधस्तात्तमस्तले ॥ १ ॥
तारकापटलाद्भूत्वा, योजनानां दशोत्तरे । मूर्याणां पटलं तन्मादशीति
शीतरोचिषाम् ॥ २ ॥ चत्वारि च ततो गत्वा, नक्षत्रपटलं स्थितम् ।
गत्या ततोऽपि चत्वारि, बुधानां पटलं भवेत् ॥ ३ ॥ शुक्राणां च
गुरुणां च, भीमाना मन्दसज्जिनाम् । ग्रीणि ग्रीणि च गत्वोर्ध्वं, क्रमेण
पटलं स्थितम् ॥ ४ ॥ ” यदुत्वं चात्र सर्वद्वीपममुद्रवर्तिज्योतिश्चक्रा-
पेक्षं मन्तव्यम् । यन्त्रं चात्रावधार्यम्—

तारा.	सूर्य	चन्द्र	नक्षत्र.	गुरु	शुक्र	बृहस्पति	मंगल	शनि.
यो. ७९०.	८००	८८०	८८४	८८८	८९९	८९४	८९७	९००

अमीषामङ्गानां मीलने ज्ञातं दशोत्तरं ११० शतम् । इदं सूर्याध-
प्रमाणम् ॥ ९३ ॥ अथ निर्यन्तारकाणां प्रचारमाह—

इष्टारमजोऽथ सप्त, इग्वीसिद्धारसाहिष्वा कमसो ।

मेरुमल्लोपावादि, जोहसचक्रं चरइ ठाइ ॥ ६४ ॥

इष्टारम० । षड्वादशयोजनशतान्येकविंशत्यधिकानि मेरोः अ-
वाधा—अन्तरं कृत्वा, गतावद्विर्योत्तरेर्महं दूरं विमुच्येत्यर्थः, चलं ज्यो-
तिश्चक्रं मनुष्यलोके परिभ्रमति । तथैकादशयोजनशतान्येकादशापिका-
न्यन्योकाकाशस्याऽवाधयाऽचलं ज्योतिश्चक्रं तिष्ठति । शेषमेरुवपि
संभावनेत्यमेव । इदं तु मध्यद्वीपतारकापेक्षम्, चन्द्रसूर्यनक्षत्राणां तु

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

संस्कृत-शब्द-कोश-प्रकाश

मिश्राण व ताराण ।४, मण्डलगाई मण्डलियाई मया ।

मंमन्दाई मवर, मण्ड मण्डमिदमन्दा ॥ २२ ॥

मिश्राणः । नक्षत्राणां मिश्र नास्ति नास्ति मण्डलानि मण्डलानि
तानि जानव्यानि, प्रतिनिपते निजे निजे जय मण्डले मण्डलानि । न
पेरमण्डलानां यमेया गतिर्न, मण्डलेऽपि मण्डलानि नक्षत्राणां यमेया-
वानुत्तरीत्य परिभ्रमन्ति, न च दक्षिणोत्तरगा । ये दक्षिणवाग्जो
ये चोत्तरचारिण्ये मण्डला तथैव । तेना मण्डलादिमन्दा मांमन्दा-
नात्वे न दृश्यते ॥ २२ ॥ जय मुनिः कियदूर्ध्वं ज्योतिश्चक्रं
चरति तदाह—

समभूतला उ मण्डलि, दक्षजोमण्डलसर्हि मारम् ।

उपरि दसुत्तरजोमण्डल, सपम्मि चिद्वन्ति जोदसिया ॥ २३ ॥

सम० । समानु-मेरुमध्यस्थिताष्टप्रदेशात्मकरुचफममानाद्भूतलाद्-
ष्टाभ्यो दशोनयोननगनेभ्य आरभ्योपरि दशोत्तरे योजनगते ११०
म्योविष्कास्तिष्ठन्ति । तथाहि—“ शतानि सप्त गत्वोर्ध्वं, योजनाना
भुवस्तलान् । नवति च स्थितास्ताराः, सर्वाधस्तात्प्रभस्तले ॥ १ ॥
तारकापटलाद्गत्वा, योजनानां दशोत्तरे । सूर्याणां पटल तस्मादशीति
शीतरोचिषाम् ॥ २ ॥ चत्वारि च ततो गत्वा, नक्षत्रपटलं स्थितम् ।
गत्वा ततोऽपि चत्वारि, बुधानां पटल भवेत् ॥ ३ ॥ शुक्राणां च
शुक्राणां च, भीमानां मन्दसंज्ञिनाम् । प्रीणि प्रीणि च गत्वोर्ध्वं, प्रमेण
पटलं स्थितम् ॥ ४ ॥ ” गत्वा चात्र सर्वद्वीपमगुद्वर्तिम्योतिश्चन्द्र-
पेशं मन्तव्यम् । यत्र चान्नावधार्यम्—

ताग.	सूर्य	चन्द्र.	यक्षत्र.	बुध	शुक्र.	शुक्राणां	मंगल	शनि
सो. ७९०	८००	८८०	८८४	८८८	८९१	८९४	८९७	९००

अर्धपामद्धानां मीलने ज्ञानं दशोत्तरं ११० शतम् । इदं तु पूर्वार्ध-
प्रमाणम् ॥ ९६ ॥ अध निर्यन्तारकाणां प्रचारमाह —

इकारमजोमखय, इग्वीसिषारसादिभ्यः कमसो ।

मेरुमसोगापादि, जोइसचकं परइ टाई ॥ ६४ ॥

इकारम् । एषादशयोजनगतान्येकविंशत्यधिकानि येतो अ-
र्धा-अन्तरं गत्वा, एतावद्विषोन्नेर्नरुं दूरं विगुप्येत्यर्थः, यत्र यो-
तिश्चक्रं मनुष्ययोके दृष्टिमिति । मधेवाद्दशयोजनगतान्येकादशतिष्का-
न्त्यलोकाश्चान्याऽप्यध्याऽचकं योतिश्चक्रं तिष्ठति । शीतमेरुपनि
संभावनेत्यमेव । इदं तु गणद्वीपनारकापेशम्, चन्द्रगुदेनश्रज्जाणां तु

जम्बुद्वीपमेव १११० योजने समन्तादरे परिभ्रमणम्, नैतेभ्यो योजनेभ्योऽवाकदाव्याप्तमन भवति । तारकाणां चान्तर द्विधा-व्या-
घातन निर्व्याघातन च । एकैक द्विधा उच्छृष्ट तथन्य च । तत्रोच्छृष्ट-
व्याघाते पर्यन्तादिस्मवलने मेरुनपे य भवनायम्, यथा -मन्दशमह-
योजनान्मक, तस्य चोभयतोऽवाधया प्रत्येकमेकविंशत्यधिकान्येकादश-
शतानि ११२१, नन भवमीलने योजनाना द्वादशमहसा द्वे च शते
द्विचत्वारिंशदधिकं १२२१० । तथन्य तु निषधनीलवत्कुराद्यपेक्षम्,
यथा निषधपर्वत त्वतोऽग्रेष्वेवञ्चान्तरि योजनशतानि, तस्य चोपरि
पञ्चयोजनशतोच्चाणि कुरानि, तान्यधश्चायामविकम्भाभ्या पञ्चयोजन-
शतानि, मध्ये त्रीणि शतानि पञ्चमप्रत्यधिकानि १३१ उपरि चार्ध-
तृतीयानि योजनशतानि २०, एतेषा कुरानामुपरितनममश्रेणिप्रदेशे
तथाजगत्स्वाभाव्याददौ योजनान्युभयतोऽवाधया कृत्वा तारविमानानि
परिभ्रमन्तीति तथन्यतो व्याघातनमन्तर द्वे योजनशते षष्ठ्यष्ट्यधिकं
२६६ । तथोच्छृष्ट तु निर्व्याघातन कोशद्वयम् तथन्य पञ्चधनुः-
शतानि सारतारयोरन्तरम् । उक्त द्वि मंग्रहण्याम् " तारम्प य तार-
म्प य, जम्बुद्वीपमि अन्तरं गुरुभ । तारम्पनोयणमहमा, दुलि सया
चेव बायाला ॥ १ ॥ छावद्वा दो अ सया, नहजमेअ तु होइ बाघाए ।
निव्याघाए गुरुल्लहु, दोगाउ धणुमया पच ॥ २ ॥ " ॥ ९४ ॥ अथ
लवणसमुद्रे षोडशयोजनसहस्रोभ्याया शिखाया चरता चन्द्रमूर्यादिज्यो-
तिष्काणां कथं न व्याघात ? तन्निर्वचनमाह—

जोइसिअधिमाणाई, सव्वाईं हथंति कालिभ्रमयाई ।

दगकालिभ्रामया पुण, लवणे जे जोइसविमाणा ॥ ९५ ॥

जेद० । १६ लवणममुद्रयनेषु दीपेषु दीपममुद्रेषु यानि ज्योतिष्क
विमानानि तानि सर्वाण्यपि मामान्यफट्टिकमयानि भवन्ति । यानि
पुनर्लवणममुद्रे शिखाचारीणि ज्योतिष्कविमानानि तानि तथानगम्बा
भाष्यादुद्वम्भाटनम्बभाष्यफट्टिकमयानि, ततस्तेषामुद्रकमध्ये चरन्ता
सुदृक्तेन न व्यापानः, वाग्नि द्विधा भवति, अग्रतो गमनान्तरं जल
पुनर्मिलति । लवणशिखा षोडशयोजनमहमोक्षा, ज्योतिष्काणां चारो
नवजनैष्वेव । शिखाव्यतिक्रम्येवम्—विशेषमार्गरूपो नीचो नीचतरो
मृगदेशो गोनीर्धमिव गोनीर्धम्, तच्च लवणोर्ध्वो उभयतः प्रत्येकं पञ्च-
नवनियोजनमहम्बा । तत्राग्नी जम्बूदीपपातकीजगत्सो समीपे समभृ-
षागापेक्षया उष्ट्रत्वं तदुपरि जलवृद्धिश्च प्रत्येकमद्भुतमन्येयभागः, ततः
परं ब्रह्माक्ष उर्ध्वं च तथाकथशिख्यदेशानां हानिर्वृद्धिश्च यथा पञ्च-
नवतिमहमान्ते मृगलापेक्षयाऽधोवगाहो योजनमहम् १०००, तदु-
परि जलवृद्धिश्च सप्तयोजनशतानि ७००, ततः परं मध्यभागे दशयो-
जनमहमाणि रथचक्रवद्विस्तीर्णमृतमममनपट्टादूर्ध्वं षोडशयोजनमह-
माण्युष्मा महम्ममेकमधोऽवगाढा लवणशिखा वर्तते, तस्याश्रोपयहोरात्र-
मध्ये द्विवारं किञ्चिन्मृते द्वे गज्युते जलमधिकमधिकं पातालकलशवायोः
क्षोभादुपशमाच्च वर्धते हीयते चेति । उक्तं हि—“पंचाण्डसहस्रमो,
गोतिर्ध्वं उभयत्रो वि लवणम् । जोगणमयाण सत्त उ, उदगपरिवुडिड
उमओ वि ॥ १ ॥ दमनोअणमाहम्मा, लवणसिहा चक्रवालओ रंदा ।
मोलममहम्म उच्चा, महम्ममेगं च आगाढा ॥ २ ॥ देमूणमइनोअण,
लवणमिहोवरि दगं दुये काले । अदरेगं अदरेगं परिवड्ढइ हायण वावि
॥ ३ ॥” ॥ ९५ ॥ अथ लवणशिखायां ज्योतिष्काणामूर्ध्वं तेजःप्रसरः

श्चात्र उत्तमकनकवर्णाः सन्ति ॥ ९६ ॥ अथ मनुष्यलोकावहिर्व
तिनां ज्योतिष्मन्नां विधित्वरूपमाह—

चिचंतरलेसागा, चंदा घरा अवद्विआ याहिं ।

मभिजिहोए चंदा, घरा पुण पुस्तजोएण ॥ ९७ ॥

चित्तं० । मनुष्यलोकाद्वहिर्दिवसा रात्रयश्चावस्थिता सन्ति, यत-
श्चित्रान्तरलेस्याकोशचन्द्राः सूर्याश्च । सूर्याणामन्तरे चन्द्राश्चन्द्राणामन्तरे
सूर्याः, कोऽयं ? यत्र स्थाने दिवमस्तत्र मर्वकालं दिवस एव, यत्र
न रात्रिस्तत्र मर्वदा रात्रिरेव । तत्र यथा चन्द्रसूर्या अवस्थितास्तथा
रात्रिदिवसा अप्यवस्थिताः । तत्रत्याश्चन्द्रा नात्यन्तं शीताः सूर्याश्च
नात्यन्तमुष्णरश्मयः । तथाभिनिवृत्तत्रयोः सर्वे चन्द्राः सर्वदा, सूर्याः
पुनः पुन्यनक्षत्रयोगे सन्ति । तत्रान्यानि सर्वाणि नक्षत्राणि सन्ति
परं भोम्यत्वेनेने स्तः । एवं महानक्षत्रतारका अपि स्थिरा ज्ञेयाः । एषां
विमानानां मानं चरज्योतिष्कादर्धम्, यथा चन्द्राणामष्टाविंशतिरेकप-
ष्टिभागा आयामो विष्कम्भश्च, उच्चत्वे चतुर्दशभागाः । सूर्याणां चतु-
विंशतिरेकपष्टिभागा आयामो विष्कम्भश्च, उच्चत्वे द्वादश भागाः ।
महाणामेकं क्रोशमुच्चत्वेऽर्धम् । नक्षत्राणामर्धक्रोशमुच्चत्वे चतुर्धाशः ।
ताराणां क्रोशचतुर्धाश उच्चत्वेऽष्टमांशः । स्थिराणां ज्योतिष्कणामायुं
पि चगणां पद्मानामिव ज्ञेयानि । किञ्च स्थिरचन्द्रसूर्याणां पट्टिविषये
बहूनि मतानि सन्ति तान्यत्र ग्रन्थगीरयभयात् लिखितानि,
संग्रहणीयान्यादिभ्यो ज्ञेयानि ॥ ९७ ॥

तयगणगणदित्येसरघरीसरविजयसेणमुपमाया ।

नराखिणचारिचंदारमाण मंडस्तगमार्दथं ॥ ९८ ॥

श्रीवाङ्मनसकवर्णाः सन्ति " ॥ २६ ॥ अथ मनुष्यलोकवर्हिषे
विनां ज्योतिष्काणां किञ्चिन्मन्त्रमाह—

विषंरलेमागा, चंदा घुरा अवद्विआ यार्हि ।

शर्मजिह्जोऽ चंदा, गुरा पुण प्रस्मजोऽण ॥ ९७ ॥

चितं० । मनुष्यलोकाद्विद्विषमा मन्त्रयश्चावस्थिता मन्त्रि, यन-
 क्षिप्रान्मन्त्रेद्याकाश्चन्द्राः सूर्याश्च । सूर्याणामन्त्रे चन्द्राश्चन्द्राणामन्त्रे
 पुरो, कोऽर्थः । यत्र म्याने द्विषमन्त्र मन्त्रकाले द्विषम एष, यत्र
 च त्रिषमन्त्र मन्त्रे गत्रिषेव । तत्र यथा चन्द्रसूर्या अवस्थितामन्त्रा
 गत्रिषिवया अप्यवस्थिता । तत्रत्याश्चन्द्रा नात्यन्तं गीता । सूर्याश्च
 दत्यन्तमुष्णमय । तथाभिन्नित्तत्रयोमे मन्त्रे चन्द्रा सर्वदा, सूर्या
 पुनः पुनश्चतुष्योमे मन्त्रि । तत्रान्यानि मन्त्राणि नक्षत्राणि सन्ति
 भे भोम्यवेनेने स्तः । त्वं मन्त्रनक्षत्राणां अपि स्थिरा ज्ञेया । एषां
 विमानानां मानं चतुष्योक्तिवाच्यं यथा चन्द्राणामष्टाविंशतिरेक-
 ष्टिमाणा आयातो विषमन्त्रः स च चतुर्दशभागा । सूर्याणो चतु-
 विंशतिरेकषष्टिमाणा आयातो विषमन्त्रः उषस्वे द्वादश भागाः ।
 चन्द्राणामेकः चतुर्दशभागाः स । नक्षत्राणामर्द्धचतुर्दशभागाः चतुर्दशः ।
 ताराणां चतुर्दशभागाः सन्ति । चन्द्राणोऽर्द्धचतुर्दशभागाः सन्ति ।
 चन्द्राणां चतुर्दशभागाः सन्ति । चन्द्राणां चतुर्दशभागाः सन्ति ।
 चन्द्राणां चतुर्दशभागाः सन्ति । चन्द्राणां चतुर्दशभागाः सन्ति ।
 चन्द्राणां चतुर्दशभागाः सन्ति । चन्द्राणां चतुर्दशभागाः सन्ति ।

मृगमलमयज्जिह्वंमरुतरीतारविज्जसनेत्युपमादा ।

महाभारतपरिषदाद्वारा मेढावगधारिदे ॥ ९८ ॥

एसां विद्यः ग्लेमो, जीवाभिगमाः आगमं हिता ।

विणयकृमलेण लिहिश्रो, मरगन्धं मपरगाहाडिं ॥ ६६ ॥

॥ इति मगडत्नप्रकरणं संपूर्णम् ॥

नवः । एताः । स्वयत्नपत्रकायाः । सम्यक् विहितो वि-
चारलेशो न नूनो विहितः कृत्यं । भ्रामुनिचन्द्रमृष्टिमण्डल-
कुलकमेव प्रतिमञ्जत जीवाभिगमादनायाः । कतिभिः कतिभिर्न-
नाभिः । शेष स्पष्टम् ॥ ५ ॥ ५ ॥ शतं मन्त्रं उपकरणानि संपूर्णम् ॥

अथ प्रशस्ति ।

गुरुतमवपगणपुष्करगुह्याः श्रीविजयमनसुदीन्दाः ।

श्रीमदक्षरनगरसिद्धिप्रबलप्रसादा य १२ ॥

तेषां शिशुना वृत्तिः, श्वोपजा व्यवृत्ति विनयकृशलेन ।

मूलशालापुरे, कल्याणमन्द १६०० (मनष्य ॥ २ ॥

विरचितरिपुधानन्दाः, विषुधा श्रीभानुविजयनामानः ।

तरेनम्याः शोधनमाश्लिष्यमधापि गुप्यतः । ३ ॥

यस्य विरुद्धं किञ्चिद्भवति हि मन्निमान्द्यनन्त्या ॥३॥

शोध्यमनुग्रहपूजा, येनेयं मर्तानि पुनरिवा ॥ ३ ॥

टीकाग्रन्थमाहानां शब्दप्रमाणानुसारं। एतिगितम् नं.-१।

[illegible]

